

Nadčasové varování prezidenta Beneše - aktuálnější než kdykoli předtím

- CZ24 News | 19. března 2023

ČESKO/SLOVENSKO: V posledních letech jsme svědky zvýšeného tlaku a úsilí z mnoha stran o zásadní přepisování našich moderních dějin, zejména druhé světové války a poválečného období v naší zemi, poválečného odsunu Němců z Československa, a neustálé zpochybňování dekretů Dr. Edvarda Beneše.

Prezident Beneš na aktivu protifašistických bojovníků a vězňů koncentračních táborů v roce 1946 řekl:

»Řekl jsem vám při jiných příležitostech, že máte všechno zaznamenat a povědět, co jste zažili ve věznicích a KT. Ne snad jen proto, abyste vyložili nám všem svá utrpení, ale proto, abyste se znovu mohli bránit, až oni začnou se svou „očistovací“ kampaní Neboť na válku z let 1938-1945 se nesmí nikdy zapomenout.

Že začnou, o tom budte přesvědčeni. A konečně přijdou opět, aby od očišťování přešli k útoku. Bude to nová reakce, která opět spojí útok na pokrok sociální s útokem na naši svobodu národní a lidskou. Budte na tento útok připraveni a mějte svá fakta, své záznamy, své vzpomínky pohotově, neboť nikde se tolik nezapomíná, jako právě v politice. A proto bude zase nutno podržet všem našim odpůrcům z let 1938-1945 před očima to, co svět jejich rukou zažil v Osvětimi, v Dachau, v Mauthausenu, v Ravensbrücku a v řadě jiných německých mučírén. Opakuji vám, na tuto válku se nesmí zapomenout... My Češi a Slováci máme na to plné právo.«

Nejen právo, ale hlavně povinnost, neboť oni již přišli i zapomínání je realitou. Tato varování pokládám za aktuální vzhledem k přístupu pravice a novodobých kolaborantů k 70. výročí porážky fašistického Německa Rudou armádou a spojeneckými vojsky a k současné mezinárodní politické situaci. Toto výročí je pro nás významné nejen porážkou hitlerovského fašismu, naším osvobozením a nabytím státní svrchovanosti, ale také navrácením území, o které nás v Mnichově v roce 1938 připravily Německo, Itálie, Velká Británie a Francie.

Je namístě, abychom si všimli toho, co se kolem připomínání porážky fašistického Německa v současné době děje. Předáci sudetoněmeckého landsmanšaftu (SL) volají po »odčinění bezpráví« učiněného jim prý odsunem. Zamlčují, že to byl jimi stále uctíváný Konrád Henlein, který 14. září 1938 prohlásil, že »další soužití sudetských Němců s českým národem v jednom státě se stalo nemožným« a vydal heslo »Chceme domů do Říše!«.

Zakrývají fakt, že to byla národnostní menšina sudetských Němců, která tvořila pátou kolonu v ČSR, přičemž tato menšina měla nejdemokratičtější práva všech národnostních menšin v tehdejší Evropě. Měla své ministry, poslance, úředníky, střední a vysoké školy, kulturní a sportovní organizace, což jí záviděla celá menšinová Evropa Přesto sudetoněmecké fašistické hnutí pod vedením Henleina a K. H. Franka získalo pro dobovačné plány hitlerovského Německa více než 90 % sudetoněmeckého obyvatelstva a velkou měrou se podílelo na mnichovské tragédii, rozbití ČSR a následné nacistické okupaci.

To nejsou slova, ale fakta. Ve volbách do poslanecké sněmovny v ČSR, konaných v květnu 1935, volili Němci v Československu takto: Německá sociálně demokratická dělnická strana získala 3,6 % hlasů (11 poslanců), Německá křesťansko-sociální strana 2,0 % (šest poslanců), Německý svaz zemědělců

1,7 % (pět poslanců) a Sudetoněmecká strana (SdP) 15,2 % (44 poslanců). Celkem 22,5 % hlasů voličů a 66 poslanců! V těchto parlamentních volbách se Henleinova strana stala nejsilnější stranou v republice a současně mluvčí 66 procent německé menšiny v ČSR.

Tak volili sudetští Němci dva roky po uchopení moci v Německu Adolfem Hitlerem Tito voliči volali pak v srpnu 1938 na britského lorda Runcimana: »Milý lorde, osvobodte nás od Československa!«

Němci žijící v Československu se stali aktivním nástrojem dobovačné politiky fašistického Německa proti ČSR už v průběhu třicátých let. Po zřízení protektorátu Čechy a Morava v roce 1939 se řada z nich podílela přímo na vyhlazování českého a slovenského lidu v orgánech policie, gestapa SD a v koncentračních táborech.

Zločinecké organizace

Mezinárodní vojenský tribunál v roce 1945 označil NSDAP za zločineckou organizaci, která měla rozhodující vliv a podíl na rozpoutání druhé světové války. Plně se podílela na přebudování sudetoněmeckého Freikorpsu na fašistickou teroristickou organizaci vytvářenou na území Německa, s úkolem provádět diverzi »bojem« a teroristické akce proti pohraničním oblastem ČSR za spoluúčasti útvarů SA a SS. Do Freikorpsu bylo začleněno 51 tisíc sudetských Němců.

Za tuto nepřátelskou a diverzní činnost bylo 1.529.000 členů Freikorpsu z 3,5 milionu sudetských Němců vyznamenáno takto: 1.129.000 medailí »za Sudety«, 400.000 medailí »za rozbití ČSR bojem«, 1.260.000 sudetských Němců bylo členy NSDAP.

Na základě Postupimské konference přijala spojenecká kontrolní rada v Berlíně 20. 11. 1945 plán odsunu Němců z Československa v počtu 2.500.000 sudetských Němců. Po schválení čs. vládou 14. prosince 1945 byl odsun zahájen 25. ledna 1946 a skončen 24. října téhož roku.

Do okupačních zón USA, Velké Británie bylo odsunuto 1.559.000 osob, do okupační zóny SSSR odsunuto 841.000 osob a do Berlína 4.000 sudetských Němců. Odsunuto bylo téměř 65 % sudetských Němců.

Prezident ČSR Dr. E. Beneš přijal na podzim 1946 důstojníky sovětské a americké armády, aby jim předal vysoká státní vyznamenání za průběh odsunu do okupačních zón. Zástupci spojeneckých armád zdůraznili, že odsun byl proveden v souladu s ustanovením Postupimské dohody a Kontrolní rady v Berlíně. Odsun sudetských Němců z ČSR byl součástí hromadného odsunu Němců ze států Evropy – Polska, Maďarska a Rumunska. Takže se nejednalo o jednostrannou záležitost mezi Čechy a sudetskými Němci. Nehorázné překrucování historie má zkrát naše občany, především mladou generaci, která nepamatuje fašistickou okupaci, metodou vymývání mozků, ohlupování veřejnosti, a tak docílit její pasivity.

Ministr vnitra Václav Nosek 24. října 1946 oznámil ve sněmovně, že transfer sudetských Němců byl v podstatě ukončen a že mimo oficiálně organizovaný odsun uprchlo nebo bez soupisu odešlo do Německa na 500.000 osob. Ostatní, kteří v republice zůstali, byli buď antifašisté, nebo zaměstnanci důležitých podniků.

Zároveň ministr upozornil, že v západní části Německa se začaly vytvářet organizace, které si vytýčily za hlavní úkol návrat Němců do republiky. Podíváme-li se na biografické údaje členů první Sudetoněmecké rady, která položila základy Sudetoněmeckého landsmanshaftu v nenávisti proti ČSR, tak tato rada byla složena z 53 členů, z nichž 35 bylo členy NSDAP, 25 členů bylo vyznamenáno medailí »za Sudety«.

Nepoučili se...

Z mnoha článků a vystoupení funkcionářů SL jasně vyplývá, že se nepoučili a zůstávají věrni německé politice Drang nach Osten a tzv. právu na vlast, zaznělo na konferenci Odsun Němců – 65 let poté v mém vystoupení na téma Kontinuitu Henleinovy strany SdP drží SL. Sudetoněmecká partaj, která se přežila v poválečném Německu, se etablovala do dnešního SL, který navázal na její politiku. Po stažení železné opony se rozhodly USA a Velká Británie podporovat revizionistické požadavky proti svým bývalým spojencům a v rámci toho se dostalo i podpory SL. To vedlo k tomu, že se nikdo v SL nepokusil jej reformovat.

Dnes vymírají nositelé původních henleinovských idejí, ale přichází nová generace. Pokud bude SL existovat, najdou si tyto ideje nové nositele, jak ukázal 63. sjezd odsunutých Němců z ČSR v Norimberku v roce 2012. Již si své nositele v podobě Berndta Posselta a dalších funkcionářů, včetně českých kolaborantů, našel. Posselt je charakterizoval jako vyslance svých politických stran, a »když sčítáme, kteří jsou na sjezdu, pak představují 60 % hlasů v českém parlamentu. To musíme proměnit ve skutky. My nejsme mluvkové, my jsme ti, kteří jednájí. Konečně chceme zděděné zatížení strašného bezpráví – Benešových dekretů – dostat ze stolu«.

SL má podle schváleného programu nadále vyvíjet činnost, která povede ke zrušení prezidentských dekretů, zvláště se jedná o ústavní dekret č. 11 z 3. srpna 1944 (o Obnově právního) řádu. V případě jeho zrušení by hrozilo ČR, že by nabylo platnost vše, co od 29. září 1938 do 9. května 1945 zavedli Němci v Čechách (protektorátu) a sudetští Němci, počínaje mnichovskou dohodou. O to jim tedy jde a k tomu jim mají dopomoci ony »demokratické« strany, včetně katolické církve, která na toto shromáždění pravidelně posílá své zástupce, většinou biskupa Graubnera. To vede k zamyšlení, kam se asi poděje darovaný majetek a miliardy od »vlády rozpočtové odpovědnosti*...

Diverzní operace proti nám

Kdy našemu státu a národu hrozilo velké nebezpečí? Bylo to v době společenské krize v roce 1967 až 1968 ze strany NSR a NATO, kdy jejich speciální skupina BND vypracovala diverzní operaci s využitím čs. pravice a pounorové emigrace, a s využitím sudetských Němců, kterým nabízeli návrat do ČSR s dvojím občanstvím Slibovali zrušení poválečných rozhodnutí vlády ČSR a Postupimské konference o odsunu Němců z ČSR. Uvedené záměry ze zahraničí byly včas odhaleny. Byla to situace na pokraji světové války, s rozvahou spojenců byla vyřešena.

Vyvrcholením snah na zneuctění a pošlapání obětí druhé světové války a českých vlastenců bylo 70. výročí porážky fašistického Německa Rudou armádou a spojeneckými vojsky, kdy na jaře 2015 došlo na Zastupitelstvu města Brna k přijetí tzv. Deklarace smíření mezi Čechy a po válce odsunutými Němci z ČSR. V květnu byl zorganizován tzv. Pochod smíření z Pohořelic do Brna za údajné nehumánní vyhnání Němců z Brna. Této mediálně velmi prezentované akce se zúčastnilo celé politické vedení města a představitelé brněnských vysokých škol, pamětníci a potomci odsunutých Němců do Rakouska v čele s předsedou SL Posseltem. Tato akce se opakovala i v letošním roce, dokonce se proslechlo, že bylo SL nabídnuto konat příští sjezd v Brně. Proti tomu vystoupila řada vlasteneckých organizací v čele s ČSBS společnou demonstrací.

Za to jsme nebojovali!

Vrcholem všeho podbízení a urážek všech obětí fašismu je účast člena vlády ČR ministra kultury Daniela Hermana (KDU-ČSL), se souhlasem jejího předsedy Bohumila Sobotky (ČSSD), na norimberském sjezdu SL 2016, a to jako reprezentanta vlády ČR, který ve svém vystoupení oslovil účastníky »milí krajané«, za což sklídl bouřlivý potlesk účastníků sjezdu. Přes ministrovo

připomenutí obětí fašismu a teroru na našich občanech ze strany SL nezazněla dosud žádná omluva, lítost či odsudek fašistického teroru. Hermanovo vystoupení v Norimberku nelze pokládat jen za projev jeho politické nekompetentnosti, jako ojedinělé šlápnutí vedle. V podstatě se ztotožnil s landsmanshafty v otázce popření nezvratitelné viny sudetských Němců na válečných jatkách druhé světové války a postavil se tak, jako ministr české vlády, výsledkům Postupimské konference. Herman, označením sudetských Němců za krajany, jim vlastně sdělil, že vláda ČR je s nimi solidární v popírání jejich kolektivní viny.

Jak ukazuje aktuální »kauza dalajlama«, žádný ministr si nesmí dovolit vydávat své privátní názory za vládní! Na sjezdu SL jako hosté byli další čeští funkcionáři jako bývalý evropský poslanec za ČSSD Libor Rouček, náměstek předsedy vlády pro vědu a inovace Arnošt Marks (ČSSD), manžel ministryně Marksové, která na sjezdu byla již dříve, dále Daniel Korte (TOP 09) ad.

Na závěr mi dovozte otázku: je vláda pod vedením ČSSD a pana Sobotky ještě českou vládou, když musí komunikovat s regionální vládou Bavorska, nebo jsme již spolkovou zemí Německa? Zarážející je také, že mezi zvláštními poradci předsedy vlády pro otázky sudetských Němců jsou členové sudetoněmeckých organizací jako paní Blanka Muralová, ředitelka Collegia Bohemika, a pan Jan Šícha – kurátor expozice, jak »Češi příšerně zacházeli se sudeťáky“. Oboje podléhá MK ČR včetně financování.

Za to jsme na frontách a v domácím odboji nebojovali, že nám budou vládnout kolaboranti a zaprodanci a nová pátá kolona. Z toho vyplývá požadavek na vládu ČR a vládu NSR zrušit SL jako nepřítele míru a vzájemné spolupráce mezi oběma národy.

Jan TUREK, účastník domácího odboje

(Z materiálu předloženého 2. celostátní konferenci k regionálním dějinám konané 29. až 30.10.2016 v Čelákovících.), Haló noviny, 7.11.2016, str. 6

[ZDROJ](#)